

Sygn. akt I C 1343/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Skiba

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: L. Z.

przeciwko: L. C.

o zapłatę

I. oddala powództwo ,

II. nakazuje pobrać od powoda L. Z. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 633,30 zł

(sześciuset trzydziestu trzech złotych trzydziestu groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt I C 1343/18

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2017 roku powód L. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanego L. C. kwoty 720 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w toku postępowania o wykroczenie w sprawie o sygn. akt (...) pozwany L. C., jako biegły sądowy, wydał rażąco wadliwą opinię, która doprowadziła do powstania szkody w majątku powoda w wysokości dochodzonej pozwem. Powód wskazuje, iż odpowiedzialność pozwanego ma charakter odpowiedzialności deliktowej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podając, iż opinię wykonał prawidłowo. Pozwany wskazał, iż w postępowaniu wykroczeniowym , to powód odmawiając dokonania badania pojazdu, pozbawił siebie możliwości potwierdzenia lub zaprzeczenia opiniowanego zdarzenia.

Pismem procesowym z dnia 19 września 2018 roku powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed Sądem Rejonowym (...) w S. Wydziałem (...) toczyło się postępowanie w sprawie o sygn. (...) przeciwko L. Z. o wykroczenie z art. 97 k.w., tj. o to, że w dniu 18 maja 2015 roku około godz. 10:00 w S. przy ul. (...) kierując

pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), w trakcie wykonywania manewru parkowania na pasie dzielącym jezdnię, uderzył w nieprawidłowo zaparkowany na tym miejscu pojazd marki F. (...) o nr rej. (...).

Bezpośrednim świadkiem zdarzenia był B. S., który zostawił właścicielowi pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) karteczkę za wycieraczką przedniej szyby z numerem telefonu i informacją o nr rej. sprawcy uszkodzenia pojazdu. B. S. zeznawał jako świadek w toku ww. sprawy.

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2016 roku dopuszczono dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków L. C. na okoliczności, czy jest możliwe w oparciu o dane z akt sprawy, ewentualnie oględziny pojazdów:

- ustalenie, czy uszkodzenia pojazdów F. (...) nr rej. (...) i F. (...) nr rej. (...) ujawnione w dniu 18 maja 2015 roku mogły powstać w okolicznościach podanych przez świadka B. S.,
- wskazanie, czy uszkodzenia wskazanych pojazdów korelują ze sobą, nadto jaka różnica w wysokości podłoża musiałaby wystąpić, żeby uszkodzenia te korelowały,
- ustalenie, czy w okolicznościach podanych przez świadka B. S. kierujący pojazdem F. (...) nr rej. (...) odczuł kontakt między pojazdami.

W dniu 18 lipca 2016 roku biegły złożył opinię, w której stwierdził, iż analiza mechanoskopijna uszkodzeń pojazdów, wykazane w opinii charakterystyczne i zbieżne markery kolizyjne, ich korelacja wysokościowa oraz plastyczna wskazują, że nie można wykluczyć, iż mogło dojść do zdarzenia w sytuacji wskazywanej przez świadka B. S.. Powyższe analizy, rozmiar oraz mechanizm uszkodzeń pojazdów wskazują, że kierujący pojazdem F. (...) mógł i powinien słyszeć zjawisko akustyczne zderzenia pojazdów przy założeniu braku wady słuchu i normalnej percepcji słuchowej. Analiza korelacyjna zawarta w opinii wskazuje, że uszkodzenia pojazdów korelują ze sobą wysokościowo i plastycznie. Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, iż podłoże na tyle różnicowało pozycję pojazdów, aby ich wpływ był znaczący co do wysokościowego położenia uszkodzeń. Prostopadle uszkodzenia zderzaka przedniego pojazdu F. (...) nie powstały w okolicznościach tego zdarzenia. Koszt opinii wyniósł kwotę 720 złotych.

W treści opinii biegły zaznaczył, że obwiniony w rozmowie telefonicznej nie wyraził zgody na dokonanie oględzin i badanie pojazdu marki F. (...), uzasadniając odmowę twierdzeniem, że nie otrzymał z Sądu postanowienia na wykonanie oględzin. Biegły oparł się zatem na dokumentacji i zeznaniach zawartych w aktach sprawy.

Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2016 roku Sąd uznał obwinionego L. Z. za winnego tego, że w dniu 18 maja 2015 roku około godz. 10:00 w S. na ul. (...) kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) w trakcie wykonywania manewru parkowania na pasie dzielącym jezdnię nie zachował należytej ostrożności i uderzył w nieprawidłowo zaparkowany pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), to jest popełnienia czynu z art. 97 k.w. i za wykroczenie to na podstawie art. 97 k.w. wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 400 złotych.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w związku z art. 119 k.p.w., art. 118 § 1 k.p.w. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 860 złotych, na którą składają się:

- zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych,
- opłata w kwocie 40 złotych,
- koszt opinii biegłego w kwocie 720 zł.

Z uzasadnienia wyroku wynika, że Sąd uznał opinię za przydatną do rozstrzygnięcia i jednoznaczną.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dacie wyroku Sądu Okręgowego w S. (...) z dnia 13 grudnia 2016 roku, wydanego w sprawie o sygnaturze akt (...).

Powód uiścił koszty procesu.

Dowód:

- opinia nr (...), k. 14-22, 92-100;
- postanowienie o ustaleniu kosztów z dnia 12 stycznia 2017 roku, k. 23-24;
- potwierdzenie przelewu, k. 25
- dokumenty zgromadzone w aktach sprawy o sygn. (...);
- przesłuchanie powoda L. Z., k. 193-194;
- przesłuchanie pozwanego L. C., k. 194-196;

Powód zlecał wykonanie prywatnych opinii m.in. J. M., J. F.. Za pierwszą opinię powód zapłacił kwotę 900 złotych, a za drugą 1.200 złotych.

Dowód:

- opinia J. M., k. 26-29;
- faktura, k. 30, 31, 59;
- zlecenie, k. 32;
- potwierdzenie przelewu, k. 33, 60-62;
- opinia L. F., k. 34-58;
- fotografie, k. 65-66;

Pismem z dnia 9 sierpnia 2017 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 720 złotych w związku z wydaniem fałszywej opinii nr (...) w postępowaniu sądowym o sygn. akt (...). L. C. odebrał wezwanie w dniu 11 sierpnia 2017 roku.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 9 sierpnia 2017 roku z potwierdzeniem nadania, k. 63;
- wydruk ze strony poczty polskiej dotyczący śledzenia przesyłki, k. 64;

Opinia sporządzona przez L. C. w sprawie o sygn. akt (...) nie jest rażąco wadliwa. Zawiera kilka uchybień, m.in. biegły nie dokonał oględzin pojazdów i nie wykonał dokumentacji fotograficznej obu pojazdów i miejsca zdarzenia, biegły wykorzystał zdjęcia poglądowe funkcjonariuszy policji, które nie są dokładne.

Dowód:

- pismna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. K., k. 124-127;
- uzupełniająca pismna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. K., k. 152-154;
- uzupełniająca pismna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. K., k. 177-179.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne i podlegało oddaleniu.

Niniejszym pozwem powód dochodził do pozwanego zapłaty kwoty 720 złotych tytułem odszkodowania za nieprawidłową opinię wydaną w sprawie o wykroczenie o sygn. akt (...).

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia był przepis art. 415 k.c. , który stanowi : kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są natomiast szkoda, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, oraz związek przyczynowy między dwiema pierwszymi przesłankami.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uznał, iż prawo do kwestionowania opinii L. C. i jej ewentualne obalenie przysługiwało powodowi w postępowaniu w sprawie o wykroczenie, prowadzonym przed tutejszym Sądem w sprawie pod sygn. akt (...). W toku tej sprawy Sąd nie stwierdził wadliwości opinii, zaś sam L. Z. , jako obwiniony , jej skutecznie nie podważył. Sąd nie podzielił wątpliwości obwinionego i na podstawie tejże opinii nr (...) wydał wyrok, którym uznał L. Z. za winnego stawianego mu czynu z art. 97 kw. Co więcej, mimo apelacji obwinionego, tenże wyrok został utrzymany w mocy przez Sąd Okręgowy w S. jako sąd II instancji.

Podkreślenia wymaga w ocenie Sądu orzekającego, iż w niniejszym postępowaniu powód nie może zmierzać do obalenia prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu wykroczeniowym. Zgłoszenie zarzutów wskazanych w pozwie powinno mieć miejsce w postępowaniu w sprawie o wykroczenie.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia, albowiem powód nie udowodnił, aby pozwany dopuścił się jakiegokolwiek deliktu, czy też aby sam poniósł jakąkolwiek szkodę. W ocenie Sądu Rejonowego , powód nie może zaakceptować opinii wydanej przez pozwanego w sprawie o wykroczenie , a zwłaszcza ustaleń i wniosków biegłego L. C.. Podkreślić jednak należy , iż to on sam odmówił biegłemu okazania pojazdu do oględzin w celu wydania opinii. To przecież nie biegły zaniechał oględzin pojazdu powoda , lecz to powód uniemożliwił ich wykonanie.

Dodatkowo wskazać należy, wbrew temu co twierdził powód, iż opinia biegłego L. C. o nr (...) , jak wykazało niniejsze postępowanie, mimo posiadanych uchybień nie była rażąco wadliwa.

W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. K.. Opinia ta była wielokrotnie kwestionowana przez powoda. Biegły w opiniach uzupełniających wyczerpująco i jednoznacznie ustosunkował się do zarzutów stawianych przez stronę powodową. Stąd też brak było podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o przeprowadzenie dowodu z kolejnej ustnej opinii uzupełniającej M. K. , dlatego też wniosek ten został oddalony jako bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 w związku z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył powoda L. Z. kwotą 633,30 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych za sporządzenie opinii w sprawie. Koszty te obciążają powoda jako przegrywającego sprawę. Nadto, zostały wygenerowane w sprawie na jego wniosek. Pozostałe koszty biegłego do kwoty 500 złotych zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez powoda.

Sędzia Agnieszka Kuryłas